

[Jørgen Gram.]

Regeringspartierne med til; større Krav har jeg ikke stillet.

A. Svensson: Jeg har nogle ganske faa Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh. Det ærede Medlem sagde, at Landmændene Nord for Kongeaaen havde de samme Vanskeligheder at kæmpe med økonomisk som Landmændene Syd for Kongeaaen, og det er jo muligt, at det paa visse Strøg er Tilfældet; jeg skal ikke gøre mig klogere paa Landbruget heroppe i det gamle Land, end jeg er. Men i øvrigt har jeg jo lige paavist med tørre Tal, at der er en ikke ubetydelig Forskel paa de økonomiske Tilstande i de sønderjyske Amter og i de to tilstødende Amter lige Nord for den gamle Grænse; jeg kender Vanskelighederne for Landmændene i de sønderjyske Landsdele, og jeg ved, at de Storme, som økonomisk og paa anden Maade er gaaet hen over Grænselandet og dets Befolkning, har man i alt Fald ikke været ude for i den øvrige Del af Landet. Den højtærede Finansminister var tilsyneladende noget skuffet, fordi vi ikke uden videre havde givet det foreliggende Forslag vor begejstrede Tilslutning; denne Lov havde dog, sagde han, været til megen Hjælp for Landbruget dernede. Det er rigtigt, men vi mener altsaa ikke, den har hjulpet tilstrækkeligt. Ministeren mente, at den sønderjyske Befolkning ikke altid havde administreret forsvarligt. Det kan siges om enkelte, heroppe som dernede; men det maa ikke overses, at den sønderjyske Befolkning som Helhed har været kastet fuldkommen ud af sin økonomiske Bane, og det er altid svært, naar en Befolkning er udsat for den Slags.

Aage Fogh: Til de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Gram og Hr. A. Svensson vil jeg gerne sige, at det, jeg har sagt, er ikke, at Vanskelighederne Nord for Kongeaaen er lige saa store som Syd for Kongeaaen for Landbruget som Helhed, men hvad jeg vil paastaa, er, at mange enkelte Landmænd Nord for Kongeaaen har de samme Vanskeligheder, som Landmændene maaske i større Antal har Syd for Kongeaaen, og det, jeg finder rimeligt, var dette, at Bestemmelser, der anerkendes af alle at have virket gunstigt Syd for Kongeaaen over for de mange, maatte udstrækkes til at gælde de enkelte Nord for Kongeaaen, som har stiftet den Gæld, de har stiftet, under de samme Forudsætninger som i Sønderjylland og i Dag sidder med de samme Vanskeligheder. Dette Krav synes jeg er rimeligt, og den Tale,

der føres heroppe: at man i dette Tilfælde er Tilhænger af et Rentetilskud, fordi det har haft gavnlige Virkninger dernede, men dette gælder selvfølgelig ikke for det øvrige Land, den Tale synes jeg, man burde standse og gaa ind i et roligt Samarbejde for at føre dette Lovgivningsarbejde videre til Gavn ogsaa for det øvrige Land.

Valdemar Thomsen: Det er en Misforstaaelse, naar den højtærede Finansminister gaar ud fra, at mit Parti vil stemme imod Lovforslaget. Naar jeg noget indgaaende var inde paa vore Ændringsforslag til Regeringens Rente- og Gældssaneringsforslag, var det ud fra den naturlige Forudsætning, at disse Ændringer, hvis de vedtages, vil overflødiggøre den Lov, som her foreslaas. Men saafremt — og der er vel nogen Fare derfor — disse Ændringer forkastes, vil vi, fordi man i Sønderjylland trænger til Foranstaltninger i Retning af det her foreslaaede, stemme for det foreliggende Forslag.

Oluf Pedersen: Over for de Betragtninger, som blev gjort gældende af den højtærede Finansminister, vil jeg hævde, at jeg mener ikke, det er uretfærdigt at hjælpe, men det er uretfærdigt at hjælpe, hvis man ikke hjælper paa den rigtige Maade, og hvis man ikke sørger for, at det er de rigtige, der kommer til at betale. Og det mener jeg ikke sker ved det forelagte Lovforslag, og jeg mener ikke, man kan bøde derpaa alene ved ogsaa at give en Hjælp til de arbejdsløse. Man kan efter min Opfattelse kun hjælpe derved, at man ikke nøjes med, som Regeringspartierne har gjort det, at vifte med Grundskylden, men man maa prøve paa at gøre Grundskylden til en politisk Realitet. Der blev sagt i sin Tid i den Pjece af den højtærede Justitsminister, der blev omtalt i Gaar, at alt det, man lavede, og det gælder ogsaa det forelagte Lovforslag, er et storstilet Lappeskrædderi, og der blev sagt af den højtærede Justitsminister, at alle disse Foranstaltninger vilde gøre Forholdene værre. I denne Pjece af den højtærede Justitsminister, som jeg maa have Lov til at gaa ud fra er Udtryk for Regeringens Opfattelse, udtales yderligere — jeg beder om Lov til et ganske kort Citat. — om et Forslag om Overgang til fuld Grundskyld: „Om de omhandlede Reformen er de eneste, der kan redde Danmarks Fremtid, ved jeg ikke, ved ingen; men hvad jeg ved, er, at disse i hvert Fald kan.“